

Παναγιώτης Μαυροειδής

Δε χρειάζεται να σχολιάσουμε τα μέτρα οικονομικής στήριξης των **επιχειρήσεων** και απαλλαγής τους από τις υποχρεώσεις που είχαν έναντι των συμβάσεων εργασίας, που ανακοίνωσε η κυβέρνηση της ΝΔ. Πρόκειται για **αυτονόητα μέτρα** για μια αστική κυβέρνηση που υλοποιεί το δόγμα «**πρώτα οι επιχειρήσεις και τα κέρδη τους**».

Θα σταθούμε περισσότερο στα οικονομικά μέτρα που αφορούν **μισθωτούς** εργαζόμενους και άλλα **λαϊκά στρώματα**.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε οικονομικά «μέτρα στήριξης» για μισθωτούς εργαζόμενους στην περίπτωση που η επιχείρηση στην οποία εργάζονταν έκλεισε λόγω των μέτρων για την πανδημία, με την παροχή 800 ευρώ για 1,5 μήνα. Το μέτρο ισχύει και για διάφορες κατηγορίες αυτό-απασχολούμενων. Για το ίδιο διάστημα, το κράτος θα καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές τους. Υπάρχουν επίσης και άλλες οικονομικές διευκολύνσεις για μισθωτούς και επαγγελματίες, όπως αναστολή/μετάθεση ή ελάφρυνση ορισμένων πληρωμών. Μόνο τα μέτρα για μισθωτούς, θα κοστίσουν πάνω από 1 δις, καθώς διευρύνονται οι κωδικόι επιχειρήσεων που μπαίνουν σε αυτή την κατηγορία.

Τι έγινε λοιπόν; Η κυβέρνηση της ΝΔ άρχισε να γίνεται ...αριστερή;

Ας ανοίξουμε όμως λίγο περισσότερο την εικόνα. Τις προάλλες εμφανίστηκε ο «επίσημος ανεπίσημος» **Ντράγκι** να δηλώνει ότι, χωρίς δισταγμό θα πρέπει να παρθούν έκτακτα μέτρα στήριξης, αδιαφορώντας για την **αύξηση** των **ελλειμμάτων** και του εξωτερικού **χρέους** των χωρών της ΕΕ. Παράλληλα, ζήτησε την ελάφρυνση ή/και διαγραφή εσωτερικών χρεών!

Τι είναι και τούτο πάλι; Θα ξεχάσουμε και τα λίγα (μνημονιακά) που είχαμε μάθει;

Ας προσθέσουμε και άλλες εικόνες. Στις **ΗΠΑ** τόσο με μέτρα απλόχερης δανειοδότησης από την Κεντρική Τράπεζα προς τις επιχειρήσεις, όσο και με ευρύτερο σχέδιο στήριξης «επιχειρήσεων και εργαζομένων» ύψους 2 τρις από την κυβέρνηση Τραμπ, ανακοινώθηκαν αντίστοιχες πολιτικές γενναίας παρέμβασης του κράτους μπροστά στην Πανδημία.

Στην **ΕΕ** δεν έχει ακόμη αποφασισθεί, λόγω των διαφωνιών μεταξύ Γερμανίας και Νότου, το ακριβές σχήμα που θα χρησιμοποιηθεί. Λίγο ως πολύ ωστόσο, θα αναπτυχθούν δράσεις παροχής χρήματος και δανειοδοτήσεων κρατών-μελών και επιχειρήσεων, με αυτούς ή τους άλλους όρους (πιο ελαστικούς σε σχέση με το παρελθόν), από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων κλπ.

Στην πραγματικότητα, δεν πρόκειται για κάποια «**σοσιαλμανία**», αλλά **αγωνιώδη** όσο και **επιθετική** ταυτόχρονα (προς τα λαϊκά στρώματα) προσπάθεια των καπιταλιστικών κρατών, να αντέξουν όχι την πανδημία, αλλά την **οικονομική κρίση** που απειλεί σοβαρά τα θεμέλιά τους.

Αυτό θα γίνει περισσότερο καθαρό, αντιπαραβάλλοντας το **τι κάνουν** με το **τι δεν κάνουν** οι κυβερνήσεις.

Αυτό που κάνουν τελικά, είναι να **δανείσουν** σήμερα, συχνά και απλόχερα τις εργατικές τάξεις και τα λαϊκά στρώματα. Θέλουν να τους «**σώσουν**», τόσο όσο είναι αναγκαίο ώστε με τη σειρά του ο κόσμος της εργασίας να σώσει την ίδια την καπιταλιστική λειτουργία. Να μπορέσει να δουλέψει, να καταναλώσει, να πληρώσει δόσεις για δάνεια και άλλα απαραίτητα. Η **αποπληρωμή του «δανείου»**, εδώ είμαστε, θα ζητηθεί την **επομένη**. Θα γίνει μέσω της **φορολογίας**, της **μείωσης των μισθών**, της **νέας έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης**, δήθεν για ανεργία και υγεία. Θα είναι ιδιαίτερα **αλμυρή αποπληρωμή** και θα επιβληθεί με τέτοιο **βίαιο τρόπο**, που μπροστά του θα ωχριούν τα μέτρα περιστολής των ελευθεριών που πάρθηκαν τώρα, πολλά από τα οποία με πολιτικά και όχι υγειονομικά κριτήρια, όπως η απαγόρευση των συναθροίσεων άνω των 3(!), την ώρα που 2 εκ. εργαζόμενοι συναθροίζονται σε κλειστούς εργασιακούς χώρους.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση της ΝΔ στην Ελλάδα και οι αντίστοιχες σε άλλες καπιταλιστικές χώρες, είναι σαφές το **τι δεν κάνουν**.

Πρώτο, ενώ υπερ-χρησιμοποιούν το κράτος ως **αιμοδότη των επιχειρήσεων** και

επιτηρητή των αντιδράσεων, δε διανοούνται (παρά ίσως ως εξαίρεση) να πάρουν ούτε Κευνσιανού τύπου μέτρα **εκτεταμένων δημόσιων επενδύσεων** σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας ή/και **εθνικοποιήσεων χωρίς αποζημίωση** ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Δεύτερο, δε διανοούνται να βάλουν χέρι στον ήδη συσσωρευμένο και αμύθητο πλούτο των αστικών τάξεων σε όλο τον κόσμο. Ούτε καν με τη μορφή μιας έκτακτης βαριάς φορολόγησης! Αν θέλουν βέβαια οι μεγιστάνες, θα μπορούν να κάνουν «δωρεές», για να φτιάξουν κοινωνικό πρόσωπο ή/και να συγχωρεθεί η ψυχή τους....

Ας μη βιαστούν λοιπόν διάφοροι αφελείς να προσφέρουν **συναίνεση** και **ανοχή** στην πολιτική των αστικών κυβερνήσεων, με την αυταπάτη ότι αυτές τώρα, έστω κάτω από την ανάγκη, «ηγούνται της προσπάθειας κοινωνικής σωτηρίας».

Επίσης, από πότε αλήθεια, το ζητούμενο για την αντικαπιταλιστική, κομμουνιστική αριστερά ήταν το **«περισσότερο και ισχυρότερο κράτος»** και από εκεί και πέρα, τελεία και παύλα; Ο αντιδραστικός και εκμεταλλευτικός χαρακτήρας του καπιταλισμού δεν κρίνεται μόνο από την ασυδοσία της «αγοράς» και των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Είναι παραπάνω από καθοριστική η δράση του **«γενικού επιτελείου της αστικής τάξης»**, δηλαδή του αστικού κράτους. Τόσο σε ότι αφορά το ρόλο του στην οικονομία, όσο και στο πεδίο της επιβολής της καπιταλιστικής κυριαρχίας, έχοντας το μονοπώλιο της βίας, αλλά και με την ανάπτυξη σύγχρονων μορφών επιτήρησης και ελέγχου.

Το πώς θα μοιάζει η επόμενη μέρα της πανδημίας, σε μεγάλο βαθμό καθορίζεται από τη σημερινή μέρα, από τα μέτρα που παίρνονται ή δεν παίρνονται, τη συναίνεση ή αντίσταση που συναντούν, τη συζήτηση που γίνεται ή λείπει, τα στρατηγικά προτάγματα που τίθενται από μεριάς διαφορετικών κοινωνικών τάξεων και πολιτικών ρευμάτων.

Οι αστικές τάξεις, έχουν ήδη χαράξει ξεκάθαρα τις γραμμές τους: «Για να σωθεί η οικονομία, θα πρέπει αναγκαστικά να σωθεί ο κόσμος της εργασίας, αλλά μόνο ως προς τον παραγωγικό του ρόλο. Αποδεχόμενος παράλληλα, την αποστέρηση βασικών κοινωνικών, συλλογικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Εκχωρώντας τα πάντα στις μεγάλες εφοδιαστικές και παραγωγικές καπιταλιστικές αλυσίδες και σε ένα κράτος-πατερούλη που θα ρυθμίζει ακόμη και τις αναπνοές».

Οι σημαίες της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς είναι ολότελα διαφορετικές. Παλεύουμε για **αξιοβίωτη, συλλογική κοινωνική ζωή, με ελευθερία**.

Αυτή η ζωή μπορεί να υπάρξει, μόνο με όρους καθολικότητας, ισότητας και δημοκρατίας, επομένως συγκρούεται με το καθεστώς της **ατομικής ιδιοκτησίας** και **κερδοσκοπίας**. Θεμέλιο του κοινωνικού πολιτισμού αποτελεί η έννοια των «**κοινών αγαθών**» στους βασικούς τομείς.

Η αξιολύπη ζωή **δε νοείται με όρους βιασμού της φύσης** και αντιμετώπισής της ως δήθεν ανεξάντλητης πηγής εκμετάλλευσης και άντλησης κέρδους που έχει οδηγήσει σε **οικολογική κατάρρευση**.

Οι τεράστιες οικουμενικές προκλήσεις με τις οποίες είναι αντιμετώπη η ανθρωπότητα, απαιτούν **προσέγγιση διεθνικής συνεργασίας** (οικονομικής, επιστημονικής κλπ) και υπέρβασης της λογικής των ανταγωνισμών (με περίκλειστα εθνικά και υπερεθνικά σύνορα), που αποτελεί και το υπόβαθρο των αχρείαστων πολέμων.

Αν αυτό είναι το δικό μας πρόταγμα για την επόμενη μέρα, δεν μπορεί παρά αυτό να σφραγίζει τη **άμεση πολιτική απάντηση** από μεριάς του εργατικού κινήματος και της αριστεράς.

Λένε πως «έχουμε πόλεμο», σωστά;

Στον πόλεμο του 40, για να συνεχίσουμε σε αυτό το μοτίβο, ένα πρωί η κυβέρνηση, επιστράτευσε με μιας και **χωρίς όρους**, τον αγρότη, μαζί με γιό του και το μουλάρι του, στο όνομα της πατρίδας και τους έστειλε στο μέτωπο.

Έτσι και σήμερα, η κοινωνία, στο όνομα της προστασίας της όχι μόνο από την πανδημία, αλλά και από φτώχεια, ανεργία και πείνα που μας απειλούν, έχει δικαίωμα να μιλήσει για **επίταξη χωρίς αποζημίωση**.

Όχι μόνο για την **υποδομή του ιδιωτικού τομέα υγείας**, όπως σωστά ζητούν οι γιατροί, αλλά και για τις **εφοδιαστικές αλυσίδες τροφίμων**, όπως πολλοί λογικά πρότειναν οι γεωπόνοι.

Έχουμε επίσης δικαίωμα να «**βάλουμε χέρι**» στο **σύνολο του συσσωρευμένου πλούτου της αστικής τάξης** που έχει αντληθεί μέσω της υπερ-εκμετάλλευσης των εργαζόμενων τάξεων με την αρωγή των υποτακτικών τους αριστερών κυβερνήσεων.

Έχουμε δικαίωμα να απαιτήσουμε **εργατικό, κοινωνικό, δημοκρατικό έλεγχο** στα πάντα και δεν το εκχωρούμε αυτό ασυλλόγιστα σε κανένα κράτος, ακόμη και αν ήταν «δικό» μας.

Η κατάσταση μοιάζει **δυστοπική**, αλλά αυτή είναι μόνο η μία της όψη. Την ίδια στιγμή που ο **ιός του φόβου** συχνά οδηγεί στη σιωπή και την αποδοχή ανήκουστων πραγμάτων, εκατομμύρια ανθρώπων σε όλο τον κόσμο βλέπουν ως αδήριτη ανάγκη την ύπαρξη δημόσιου συστήματος υγείας, δωρεάν και για όλους, των «κοινών αγαθών» γενικά, αλλά και την αχρηστία της αγοράς, των ανταγωνισμών και των ασυλλόγιστων πολεμικών δαπανών.

Όπως πάντα, όλα είναι **θέμα μάχης**, που πάντα κρίνεται κυρίως στον **παροντικό χρόνο**, όχι στο μέλλον.

Η κυβέρνηση ως γνωστόν με ένα στεγνό (και κόστους 11 εκ) **“ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ”** (μετά τη δουλειά πάντα, που αποτελεί “ιερό δισκοπότηρο”), επιχείρησε εκβιαστικά να εξασφαλίσει ,μαζί με την τήρηση μιας αναγκαίας πλευράς (τήρηση αποστάσεων) από ένα σύνολο μέτρων που **ΔΕΝ** πήρε για αντιμετώπιση της πανδημίας, ένα γενικότερο **ΝΑΙ** σε πλήθος αντεργατικών και αντιδημοκρατικών μέτρων.

Πολύ σωστά, αντιδράσαμε σε αυτή τη σειρά, χωρίς να κάνουμε το λάθος να απαντήσουμε με ένα ασυλλόγιστο “ΟΧΙ, ΔΕ ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ”, αλλά αντιστρέφοντας το ερώτημα και θέτοντας το πραγματικό ζητούμενο, που είναι **“ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΝΕΡΓΟΙ”** και **ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ/** Διεκδικώντας την κοινωνική συλλογικότητα με κάθε τρόπο και κάθε μέσο. Που θα προσιδιάζουν, όχι μόνο στην **ανάγκη προφυλάξεων**, αλλά και στην ψυχολογία του κόσμου και την ανάγκη να νικήσουμε την περιρρέουσα **θανατίλα**